

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000059/2019
ORIGEN: 3000134/2017 - 00
NIG: 5300542120170000752

PARTS:

Apel·lant : Sr. FGG
Procurador : Sra. CSM
Advocat : Sr. ECP

Apel·lat : X. S.A.
Procurador : Sra. CRS
Advocat : Sr. DAT

AUTE 011-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. ALBERT ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: Sr. JAUME TOR PORTA
Sr. VINCENT ANIERE

Andorra la Vella, el 16 de gener del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist la demanda d'incident de nul·litat d'actuacions.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Jaume TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 22-10-2019, la representació processal del Sr. FGG formulava recurs d'aclariment contra la Sentència dictada per aquesta Sala en data 27-9-2019.

Segon.- Per Aute de data 17-12-2019 i prèvia audiència de X., SA, es decidia:

“No donar lloc al recurs d'aclariment promogut per la representació processal del Sr. FGG contra la Sentència dictada per aquesta Sala en data 27-9-2019 (TSJC-59/2019). No procedeix efectuar imposició de les costes processals”.

Tercer.- Mitjançant escrit presentat el dia 8-1-2019, el Sr. FGG articula incident de nul·litat d'actuacions contra l'Aute de 17-12-2019 i demana que se li reconegui el dret a un procés degut, a obtenir una decisió fonamentada en dret i a la tutela judicial efectiva.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Abans d'endinsar-nos en l'anàlisi de l'admissibilitat del recurs articulat, ha de recordar-se el marc normatiu en que el mateix es sustenta.

La Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de Procediment civil, conté una disposició final cinquena de modificació de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, que en allò que aquí interessa introdueix un article 18 quater “Nul·litat de resolucions fermes”, que resa com segueix:

“1. Les persones que hagin estat part d'una sentència o una resolució fermes o que s'hi vegin afectades poden demanar al batlle o el tribunal que la va dictar que l'anul·li, tot fonamentant la petició en la vulneració de drets fonamentals per infraccions processals o defectes de forma que hagin causat indefensió, o en la incongruència de la sentència o la resolució, sempre que qui sol·licita la nul·litat no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment.

2. L'incident de nul·litat es pot formular en el termini de tretze dies hàbils des de la notificació de la sentència o la resolució, o des que s'hagi tingut coneixement de la vulneració del dret. En aquest darrer cas, no poden haver transcorregut més de dos anys des del moment de la notificació de la sentència o la resolució definitiva.

3. El batlle o el tribunal, un cop rep l'incident de nul·litat, pot no admetre'l en cas que consideri, motivadament, que no té cap fonament. En cas contrari, el trasllada a les

parts interessades perquè facin les al·legacions i proposin les proves oportunes en el termini de tretze dies hàbils. Posteriorment, el batlle o el tribunal competent, després de practicar les proves proposades que consideri útils, pertinents i necessàries per resoldre la demanda i les altres proves que decideixi d'ofici, resol mitjançant un aute dins els tretze dies hàbils següents.

4. Contra l'aute que no admet o que resol l'incident de nul·litat en primera instància es pot interposar un recurs d'apel·lació en el termini de tretze dies hàbils davant la sala competent del Tribunal Superior de Justícia, de la qual no poden formar part els magistrats que eventualment hagin resolt l'incident de nul·litat en primera instància. La sala competent pot no admetre el recurs si considera, motivadament, que no té cap fonament. En cas contrari, trasllada el recurs a les parts interessades perquè facin les al·legacions i proposin les proves oportunes en el termini de tretze dies hàbils. Posteriorment, la sala competent, després de practicar les proves proposades que consideri útils, pertinents i necessàries per resoldre la demanda i les altres proves que decideixi d'ofici, resol mitjançant un aute dins els tretze dies hàbils següents.

5. Contra l'aute que no admet o que resol el recurs en fase d'apel·lació no es pot interposar cap recurs.

6. L'incident de nul·litat no suspèn l'execució de la sentència o la resolució a la qual s'imputi la vulneració de drets fonamentals, llevat que ho decideixi expressament el batlle o el tribunal quan consideri que en cas contrari es pot ocasionar un perjudici greu i de difícil reparació a la part que formula l'incident.

7. La formulació prèvia de l'incident de nul·litat no és un requisit necessari per interposar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional quan es tracti d'una resolució judicial ferma dictada pel Tribunal Superior de Justícia.”

Segon.- Els motius en que la representació processal de la part recurrent fonamenta la nul·litat d'actuacions que planteja són els següents.

En primer lloc refereix que davant del buit legal existent quant a la figura del recurs d'aclariment, la procuradora havia comparegut personalment davant del Tribunal Superior, contestant les oficials fins a dues ocasions, que no existia termini per a presentar aquest recurs, el que havia condicionat la part a formular-lo 15 dies més tard, amb el convenciment que ho podia fer. Sostenia que la resposta facilitada pels oficials havia ocasionat greus perjudicis al seu representat, especialment quan, al seu criteri, les Sentències dictades en ambdues instàncies presentaven errors. En definitiva considerava que els Tribunals havien de preservar i garantir els drets de les persones i l'aplicació justa del dret, el que no havia succeït en el supòsit examinat.

En segon lloc insistia en les irregularitats que al seu criteri esmenades concorrien en la Sentència dictada per aquesta Sala que podien ser esmenat a través de la figura del recurs d'aclariment.

Tercer.- Pel que es refereix al primer motiu que la part articula, en l'Aute impugnat ja destacàvem que el recurs d'aclariment no es trobava regulat de manera expressa, però que havia estat habitualment admès per aquest Tribunal amb la finalitat d'aclarir conceptes obscurs, suplir omissions respecte de punts discutits en el litigi o esmenar errors materials que poguessin haver-se produït.

També destacàvem que en no existir un termini legalment fixat per a la seva articulació, esdevenia doctrina d'aquesta Sala contemplada en les resolucions de 14-7-2005 i 26-4-2007 (afegirem també en la de 23-10-2008) que l'aclariment, quan intervenia a instància de part, havia d'interposar-se en el termini que la normativa preveu per als recursos d'apel·lació, a saber 13 dies hàbils (el mateix també correspon al termini per interposar incident de nul·litat d'actuacions segons la regulació vigent).

Sosté ara la part que promou l'incident, que la interposició extemporània del recurs era exclusivament atribuïble a l'error provocat pels funcionaris del Tribunal Superior de Justícia que li haurien indicat que no existia termini per a la interposició d'un recurs d'aclariment. Aquest argument però no el podem compartir doncs si el lletrat que promou l'incident va incórrer en error aquest era clarament superable atesa la seva qualificació professional i el coneixement de l'estat del dret que com a tal ha de tenir. I és que deixant de banda la vigent doctrina de la Sala en aquest àmbit continguda en les resolucions a les que ens hem pogut referir, el termini del recurs es troba també precisat en publicacions acadèmiques (vegi's en aquest sentit l'obra "Dret Civil Processal del Principat d'Andorra" sota la coordinació de la Sra. CNV, foli 227), que podia perfectament conèixer. En conseqüència la invocació del error en la modalitat que descriu, ha de ser rebutjat en atenció a l'apoteigma "*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*" (no es pot escoltar a qui invoca la seva pròpia imperícia).

Quart.- L'anàlisi del segon motiu de l'incident que planteja hauria de ser descartat "a limine" a partir del moment en que aquest no deixa de ser una reproducció dels errors en que segons considera la Sentència dictada incorreria.

La inadmissió del recurs d'aclariment impedeix d'entrar a valorar-los. Amb l'ànim no obstant de donar una resposta el més completa possible indicarem que tampoc els motius que avançava podien trobar tutela a través del recurs d'aclariment. En efecte, el que pretenia el recurrent no era que es rectificui un error material en el què pogués haver incorregut aquesta Sala, o que s'aclareixi un concepte que hagués pogut resultar fosc en l'Aute objecte del present recurs, sinó la modificació d'una resolució judicial ferma, amb fonament a una nova valoració fàctica i jurídica de la Sentència recaiguda, que resulta estranya a la pròpia naturalesa del recurs d'aclariment (cfr. Aute de 26-4-2017, TSJC-386/2016).

Cinquè.- En no concórrer fonament suficient en l'escrit d'incident de nul·litat per considerar la possibilitat d'una vulneració de drets fonamentals per infraccions processals o defectes de forma que hagin causat indefensió, o en la incongruència de la resolució, l'incident de nul·litat plantejat no es pot admetre a tràmit.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

NO ADMETRE A TRÀMIT l'incident de nul·litat interposat per la representació processal del Sr. FGG contra l'Aute de data 17-12-2019.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-